

4) Ja uz 3. jautājumu ir apstiprinoša atbilde:

Vai šādā situācijā valsts tiesai ir jāaptur sava tiesvedība līdz oficiālās atbalsta pārbaudes procedūras beigām?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 11. martā iesniedza Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca (Spānija) — Banco de Valencia SA/Joaquín Valldeperas Tortosa, María Ángeles Miret Jaume

(Lieta C-116/13)

(2013/C 171/18)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Banco de Valencia SA

Atbildētāji: Joaquín Valldeperas Tortosa, María Ángeles Miret Jaume

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Spānijas ieķīlātā īpašuma izpirkšanas procesā ir ievērotas Direktīvas 93/13/EEK (¹) 7. panta prasības, ja tas neļauj kā lemšanas kritēriju izpirkšanas izpildei tiesai pēc savas iniciatīvas pārbaudīt līguma noteikumu par ieķīlātā īpašuma pirmstermiņa prasījuma tiesību iestāšanos tikai pēc bankas pieprasījuma, ja tā šo līguma noteikumu uzskata par negodīgu pašu par sevi un arī attiecībā uz tā konkrēto piemērojamību lietas apstākļos, tā ka minētais noteikums ir nepieciešams, lai profesionālais aizdevuma sniedzējs varētu iedarbināt minēto privileģēto izpirkšanas līdzekli?
- 2) Saistībā ar to pašu Direktīvas 93/13/EEK 7. pantu — kādai jābūt (dalībvalsts) tiesas rīcības brīvībai attiecībā uz šo līguma noteikumu, ja tai ir jāizdod rīkojums par izpirkšanu ieķīlātā īpašuma izpirkšanas procesā?
- 3) Vai līguma klauzulu var uzskatīt par negodīgu kā tādu un arī attiecībā uz tās konkrēto piemērojamību lietas apstākļos, raugoties no Direktīvas 93/13/EEK 3. panta 1. un 3. punkta viedokļa un tās pielikuma 1. punkta e) un g) apakšpunkta un 2. punkta a) apakšpunkta viedokļa, ja tā atļauj aizdevējam finanšu iestādei vienpusīgi izbeigt aizdevuma līgumu pilnīgi objektīvu iemeslu dēļ, no kuriem daži ir pilnīgi nesaistīti ar pašu līgumu, un, šai izskatāmajā lietā, četru hipotekārā aizdevuma daļu nenomaksas dēļ?

(¹) Padomes 1993. gada 5. aprīļa direktīva par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 14. martā iesniedza Bundesgerichtshof (Vācija) — Technische Universität Darmstadt/Eugen Ulmer KG

(Lieta C-117/13)

(2013/C 171/19)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieki pamatlietā

Prasītāja: Technische Universität Darmstadt

Atbildētāja: Eugen Ulmer KG

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ir spēkā pirkšanas vai licencēšanas noteikumi Direktīvas 2001/29/EK (¹) 5. panta 3. punkta n) apakšpunkta izpratnē, ja tiesību subjekts šajā normā minētajām iestādēm piedāvā noslēgt licences līgumus par darba izmantošanu ar atbilstošiem nosacījumiem?
- 2) Vai Direktīvas 2001/29/EK 5. panta 3. punkta n) apakšpunkts dod tiesības dalībvalstīm piešķirt iestādēm tiesības digitalizēt to kolekcijās esošos darbus, ja tas ir nepieciešams šo darbu publiskošanai (lasām)vietās?
- 3) Vai tiesības, kuras dalībvalsts paredz saskaņā ar Direktīvas 2001/29/EK 5. panta 3. punkta n) apakšpunktu, drīkst būt tik plašas, ka (lasām)vietu lietotāji tajās publiskotos darbus var izdrukāt uz papīra vai noglabāt USB zibatmiņas diskā?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīva 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā, OV L 167, 10. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 14. martā iesniedza Landesarbeitsgericht Hamm (Vācija) — Gülay Bollacke/K + K Klaas & Kock B.V. & Co. KG

(Lieta C-118/13)

(2013/C 171/20)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landesarbeitsgericht Hamm

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Gülay Bollacke*

Atbildētāja: *K + K Klaas & Kock B.V. & Co. KG*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2003/88/EK ⁽¹⁾ 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts tiesību noteikumi vai prakse, saskaņā ar ko tiesības uz ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu pilnībā izbeidzas ar darba ņēmēja nāvi, respektīvi, līdzās tiesībām uz atbrīvojumu no darba pienākumu izpildes, kuras vairs nav izmantojamas, izbeidzas arī tiesības saņemt samaksu par atvaļinājumu?
- 2) Vai Direktīvas 2003/88/EK 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesībām uz finansiālu atlīdzību par ikgadējo apmaksāto minimālo atvaļinājumu darba attiecību izbeigšanas gadījumā saikne ar darba ņēmēju individuāli ir tādā veidā, ka šīs tiesības ir vienīgi viņam, lai viņš ar ikgadējā apmaksātā atvaļinājuma piešķiršanu saistītos atpūtas un brīvā laika pavadīšanas mērķus varētu īstenot arī vēlākā laikā?
- 3) Direktīvas 2003/88/EK 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka darba devēja pienākums, organizējot darba laiku, attiecībā uz darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību ir līdz kalendārā gada beigām vai vēlākais līdz darba attiecībām nozīmīga pārejas laikposma beigām arī faktiski darba ņēmējam piešķirt atvaļinājumu neatkarīgi no tā, vai darba ņēmējs ir iesniedzis atvaļinājuma pieprasījumu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīva 2003/88/par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV L 299, 9. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 18. martā iesniedza Tribunal da Relação de Lisboa (Portugāle) — Cruz & Companhia Lda/IFAP — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP u.c.

(Lieta C-128/13)

(2013/C 171/21)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal da Relação de Lisboa

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Cruz & Companhia Lda*

Atbildētāji: *IFAP — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP un Caixa Central — Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo, CRL*

Prejudiciālais jautājums

Eiropas Savienības Tiesai tiek iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu par 1987. gada 27. novembra Regulas (EK) Nr. 3665/87 ⁽¹⁾ 4. panta 1. punkta un 1985. gada 22. jūlija Regulas (EK) Nr. 2220/85 ⁽²⁾ 19. panta 1. punkta a) apakšpunkta interpretāciju saistībā ar garantijas, kas tika sniegta atbilstoši pirmās no minētajām regulām 22. panta 1. punktu, "atbrīvošanu", ņemot vērā izvirzītos pretrunīgos argumentus.

⁽¹⁾ Komisijas 1987. gada 27. novembra Regula (EEK) Nr. 3665/87, kas nosaka vispārējus sīki izstrādātus noteikumus lauksaimniecības produktu eksporta kompensāciju sistēmas piemērošanai (OV L 351, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 1985. gada 22. jūlija Regula (EEK) Nr. 2220/85, ar ko nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus garantijas ķīlu sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem (OV L 205, 5. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 18. martā iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) — Kamino International Logistics BV/Staatssecretaris van Financiën

(Lieta C-129/13)

(2013/C 171/22)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Kamino International Logistics BV*

Atbildētājs: *Staatssecretaris van Financiën*

Prejudiciālie jautājumi:

- 1) Vai tiesību uz aizstāvību ievērošanas no administrācijas puses Savienības tiesību princips var tikt tieši piemērots valsts tiesā?
- 2) Ja uz 1. jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:

a) Vai tiesību uz aizstāvību ievērošanas no administrācijas puses Savienības tiesību princips ir jāinterpretē tādējādi, ka šis princips ir pārkāpts tad, ja paredzama lēmuma adresāts gan nav ticis uzklauts pirms tam, kad administrācija pret viņu ir pieņēmusi nelabvēlīgu pasākumu, bet tam ir tikusi dota iespēja tikt uzklautam turpmāk sekojošajā administratīvā procesa (sūdzības) posmā, kurš notiek pirms prasības celšanas valsts tiesā?